

BÁLINT ANDRÁSképesített és aranyéremmel
kitüntetett szücsmester
S Z E G E D

Régi, de még ma is forgalomban lévő cégbélyegző felirata ez. Forgatomban van nemcsak Szegeden, az országban, hanem eljut külföldre is és bizony egész érdekes formában. Ott ékeskedik a vasutas-, a sofőr-, a városi bundák és legjobb exportra készülő bundák belésén is. Azt hihetné az ember, hogy Bálint András, a képesített és aranyéremmel kitüntetett szücsmester egy szegedi kisiparos. Csak volt. Mai üzemem ott van a Mikszáth Kálmán utcában. Sokan nem tudják, mikor elmennek az üzem előtt, hogy ez az üzem Bálint Andrásé is és itt dolgozik. A cégtáblán ez áll: Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalat. Nyolc év óta dolgozik itt a 66 éves, világot járt, hét nyelvet beszélő szücsmester.

Hogyan lehet az, hogy egy gyári munkás korábbi kisipari cégbélyegzőjét használja az üzemben. Régebben csak egy »B« betűt írt, ceruzájával — ez volt az »önmeos« bélyegzője. Ez a »B« betű annyit jelentett, hogy ez a munka hibátlan s abban legszörszálhasagotól ellenőrzés sem talál hibát. Mégis egyszerűen visszaadtak neki néhány hibás munkadarabot, rajta a nagy »B« betűvel. Munkatársait éppúgy meglepte ez a sejt, mint őt magát. Az öreg azonban rántott a vállán. Ez nem az enyém. Hiába tiltakozott, mutatták neki a »felségjelet« a nagy »B« betűt. Bálint bácsi csak tiltakozott, hogy ez nem az ő »B« betűje s a vállalatvezetés is rájött, hogy turpisság van a dologban. Nem az öreg szücsmester kezétől ered a betű s a hibás áru sem. Valamelyik munkatársa akarta így elterelni a figyelmet saját rossz munkájáról.

Nem kerülök én többet ilyen helyzetbe — magyarázta ekkor Bálint András és arra kérte vezetőit, engedélyezzék, hogy a belsőbörben, vagy bármilyen anyagban ott szerepeljen az ő »meos bélyegje«, a saját, régi készítő-sű, kis bélyegzője. Azóta nem lehet félreírás és kifogás az olyan anyagok körül, amelyen ott ékeskedik az öreg szakmunkás »önmeos bélyegzője«: Bálint András, képesített és aranyéremmel kitüntetett szücsmester, Szeged.

Hamisítatlan

hamisított szegedi paprika

A szegedi paprikának sok »ajtáját« ismerjük. Legismertebbek az édesnemes, a csemege, félédes és a csipős. Az utóbbi hetekben azonban többen egy új fajtát ismertek meg. Félreértés ne essék, ezt az új fajtát nem a tudomány sok évi kutatómunkája hozta létre, hanem a kapzsiság, a tudatos rosszindulat szülte. Neve: hamisítatlan hamisított szegedi paprika. Készítési receptje változatos. Leginkább kávédarálón őrlik, lisztet kevernek bele. Olcsóbban adják, mint az állami üzemekben készített és csomagolt paprikát. Ha ilyen áruval lépne tudják csálni a vevőt, jólesően dörgölnek össze a kezüket és vágják zsebre a pénzt.

De addig jár a feketés, a paprikahamisító s korsójával a kútra, amíg az egyszer el nem török.

**Nem aludt ki bennük
a lelkesedés tüze, csak...**

A címben megállapítottak fedik a valóságot. A deszki kommunisták általában készek a nép ügyének szolgálatára. Eg bennük a lelkesedés tüze, s eredményeik — a pártszervezet újbóli életrehabilitációja, a termelőség-teremtés, a gépalomok megvédése is — jogos elismerést érdemelnek. Csak...

Nem építettek rájuk

Pár hónapja — és ez a nagy hiba — megkezdte és kicsit megmerevedett a közönségi pártszervezet munkája. Pedig kitűnő emberek vannak soraiban, akik az eszméhez való hűség próbáján jól vizsgáztak az ellenforradalom vesztéres napjaiban. A taggyűléseken a párttagság megjelenik, hiszen önként vállalt kötelességének tartja ezt is. A pártmunka, a dolgos emberekhez való közeledés, a baráti kapcsolatok emelése stb. — azonban jelenleg sok kívánni valót hagy maga után.

Erre csupán egy, de jellemző példát: Megbeszélést — például kisgyűléseken, vagy más formában — nem is a forma a lényeges — egyetlen alkalommal sem tartottak hónapok óta, s hazug, rosszindulatú, vagy éppen ellenséges híresztelések így cáfolatlannal maradtak. Ezért, a munka jelenlegi fogyatékos-ságaiért nem lehet felelőssé tenni a párttagságot. A pártvezetőség, — s maga a párttitkár: Kovács Antal elvtárs — valóban nem is törekedett eléggé arra, hogy építse a párttagok lelkesedését, s kinek-kinek képességének megfelelő pártmunkát adjanak.

Elbizakodottság

A baj keletkezése tehát a pártvezetőségnek keresendő. Némely tagjának különösen, de általában is — erre mutatnak a tények — úrrá lett bizonyos elbizakodottság is. Jórészt ez magyarázza megcsúszásukat, annak figyelmen kívül hagyását, hogy bár erős a néphatalom, sok a teendő a pártszervezet és az emberek kapcsolatának erősítésében. Deszken is vannak kérdések, amelyekre helyes és egyenes választ várunk a falusiak. Deszken is munkálkodni kell azért, hogy a dolgozó emberek mélyebb szerezés és tiszteljük a kommunizmust helyes, szelény és áldozatos munkájuk nyomán.

E kérdések iránt is valahogy érzéketlen lett a pártvezetőség, legalábbis több tagja. S miután a párttitkár is közéjük tartozott, valójában ez nyomta rá a bélyegét az egész vezetőség munkájára.

Nem tartottak pártvezetőségi ülést és ez nemcsak egyszer, vagy kétszer fordult elő. Így azután nem is tudhatták megbeszélni a soronlévő kérdéseket, nem szabhattak irányt a pártmunkának. A pártszervezet tevékenysége emiatt az élet sűrűjében megtorpant, háttérbe szorult a párt vezető szerepének helyes érvényesítése is.

Nem segítették megfelelően a különböző tömegszervezeteket, a Hazafias Népfrontot stb. Ezzel lemondtak arról, hogy rájuk is számítsanak, velük együtt oldják meg a különböző politikai és gazdasági kérdéseket. Az igazságnak megfelelően meg kell mondani, hogy a KISZ-t több-kevesebb sikerrel — ha nem is rendszeresen — de segítették.

A délszlávok...

Nemcsak magyarok, hanem délszlávok is szép számmal élnek Deszken. Ez a tény sokoldalú tevékenységet kívánna meg; helyes kapcsolatot építené, meleg barátság és eszmecserét a délszláv nemzetiségű dolgozókkal.

Az ellenforradalom előtt több délszláv párttag volt Deszken. Jelenleg csupán egy délszláv van a pártszervezet soraiban. S a párttitkár, a pártvezetőség nem fordított elég gondot arra, hogy a volt MDP-tag délszlávokkal igazán jó kapcsolatot tartsanak.

Pedig a becsületes volt MDP-tagok — magyarok és délszlávok — állnak legközelebb az MSZMP-hez.

A szegedi járási pártbizottság tagjai több ízben figyelemztették a pártvezetőséget munkájuk javítására. Javaslatakat is adtak ehhez. A járási párt-vegrehajtóbizottság pedig legutóbbi ülésén foglalkozott a deszki pártszervezet kérdéseivel, a közönség vezető kommunistáinak részvételével. A járási párt-vegrehajtóbizottság felfedte a hibákat, s azok megszüntetésének fő módjait.

A teendő

Azok a fogyatékoságok, amelyeket ebben a cikkben ismertettünk, következetes munkával, folyamatosan megszüntethetők. Arra a kérdésre, hogy mit kell tenni, ezt válaszolhatjuk: Megszüntetni a hibákat, amelyekre a hogyan? Deszken kell megtalálni. Ha ez meglesz, akkor egyenesbe kerül a pártmunka. Minden lehetőség adott ehhez. Nem kétséges, hogy a közönség kommunista kiköszörülék a csorbát. Az ő dolguk az is, hogy mérlegre tegyék a közönségi pártvezetőség munkáját, s igazságosan határozzanak arról is, hogy ki nem végezte jól a dolgát, mint pártvezetőségi tag. Ezek után a vezetőség és a tagság együttesen bizonyára tartalmasabbá teszi a pártszervezet életét és munkáját.

TAXIVAL — részeg-lesen

Megmondom őszintén, nem a legnagyobb lelkiállapotban szántam rá magam, hogy a taxisofőrök mellett töltsem az éjszakát, s az első ülésen koránatunként legyek figyelője a különböző részeg-típusoknak. Néhány rémtörténet. — késeles, verekedés stb. — még csak növelte ezt a nem túlságosan magabiztos érzést, de hát a »szakmaért-mindent« jellegű este tíz óra körül bent ültem egy elegáns szürke Po-bedában, s vártam, illetve a »pilótával« együtt vártuk — a jószerecsent.

S mivel szombat volt, jött is hamar. Két óvatos duhaj szállt be a kocsi, akik érezvén, hogy kissé részegek — valójában azok voltak — gyorsan hazavitték maukat. Közben csendesen morfondíroztak feleségeik várható magaviseletéről, s mindketten negatív eredményre jutottak. — Ez a csendes típus — mondia a vezető. — De figyelje csak meg úgy éjfél felé...

De egyelőre még nagyon »csendesek« a fuvarok. Két fiatalember a Kötélgárba, onnan egy hölgy csatlakozásával Ujszegedre, a volt Tóth-vendéglőhöz haitat. Udvariasak, szerények, cigarettával kínálnak bennünket. Ilyen is van...

A véletlen különös dolgokat művel az emberrel. Még csak az eszem ágában sem volt, hogy én ezen az éjszakán egy esküvő vendége leszek. Pedig lettem. A fuvar a ságvártelepi kultúr-otthonba szolt, s ott éppen egy nagyszerű katonaházasság »zajlik«. Nem lehet el-lenállni a szíves invitálásoknak, beugrunk. Hiszen akik a kocsi igénybevétele, előreláthatóan úgyis soká háv-ják ott a mindenféle jóval kecsegtető lakomát.

Igy is volt. Csaknem két óráig eszem-izsom után (»izsom« csak nekem volt, a sofőröm bánatos szemmel pislogott poharam felé), vég-re visszamentünk a városba. Eltkor jön a hír: két férfi és két nő kivitték maukat a periferiára, ott a férfiak nem voltak hajlandók kifizetni a sofört, sőt, meg is ütötték. Nemsokára nyomozókkal robbog a taxi vissza a színhelyre. A nyomozás eredményét nem tudjuk meg, de egyönt-

űen a sofőr »kollégákkal« azt kívánjuk: csak kapnak meg, ami jár nekik...

Három fiatal... Alig lehetnek 16—18 évesek. két fiú, meg egy lány. Az idő egy óra után jár, de szoronganak halvánv jele sem mutatkozik rajtuk. Nyugodtan beszélgetnek. Az egyik fiú leszáll, a »maradék« tovább viteti magát egy közeli tanvárra. Itt már mintha egy kissé nyugtalanabbakká válnának. Vajon mi lesz benn, mit szol a mama?

De ezt már nem tudjuk meg. Suhanunk visszafelé és az autó reflektorfénynél feltűnnek az éjszaka illegetes alakjai. Egy férfi jóízűen szendereg egy nagy fának nekidőlve. A paplanos ágyban sem lehet jobb. Amott két erősen illuminált férfi, úgy látszik, vitába keveredett, mert amennyire részeg-ségük engedi, élénken gesztikulálnak. Azután az egyik a nagy igyekezetben földre kerül, a másik bekéssen mel-léül a járda szegélyére, és egymásnak haitva fejüket, békésen üldögélnék.

Az ideiglenes kollégám hirtelen fékez és halkán mormol valami nem túlságosan irodalmi szöveget. Előttünk, az út közepén egy fiatalember megy — zokniban. Igen, zokniban, és cipőit szépen megosztva viszi jobb és bal kezében. Ugy látszik, amit az italboltban elköltött, most cipőtalpánál megkímélésével akarja nékiépp pótolni. Ez is valami...

Közeleg a két óra. műszakváltás. De még be-fut egy »kuncsaft«. Holt-

A szegedi békebizottság határozata

A Hazafias Népfront szegedi békebizottsága kedden este a szegedi üzemek és hivatalok kiküldötteinnek részvételével gyűlést tartott. Ezen dr. Both Ödön egyetemi adjunktus ismertette a nemzetközi helyzetet és a kommunista pártok moszkvai békenyilatkozatát. A gyűlés részvevői egyhangú lelkesedéssel az alábbi határozatot fogadták el:

»Mi, a szegedi békebizottság tagjai, a világ háború-erőinek összefogását a béke-fenntartása érdekében helye-

**Nagy az érdeklődés
a szegedi ornitológiai és vadászati
napok iránt**

A Szegeden és környékén megrendezendő ornitológiai napok részvevőitől egyre nagyobb számban érkeznek a jelentkezések. Mint már azt előző számunkban jelentettük, december 21-én, szombaton délután két tudományos előadás lesz dr. Bertóty István országos vadászati főfelügyelő és dr. Beretz Péter adjunktus tolmácsolásában. Az előadásokat színes film-bemutatóval kísérik. A népszerű beszámolók nemcsak a szakemberek számára jelentenek érdekes-séget, de a laikusok is sok újat nyerhetnek belőlük. A rendező bizottság minden érdeklődőt szívesen vár.

**A hatóságok felkészültek
a falopások megakadályozására**

A téli időszakban kitermelt fa lopások. A rendőrség és a tanács szervek minden erejének lat-ba vetése ellenére is súlyos káro-k érték az Állami Erdőgazdasá-got.

Ma szerzői est

A Szegedi Állami Zeneművés-zeti Szakiskola zeneszerzés-elő-készítő tanszaka — mint már jeleztük lapunkban — ma, csütörtökön este 7 órai kezdettel rendezi meg szerzői estjét a szakiskola hangversenytermében. Szeged zenekedvelő köreiben méltán előzi meg érdeklődés a fiatal szegedi zeneszerzők e mai bemutatkozását, amelyre minden érdeklődőt szívesen lát-nak.

részeg. Mikor kiejtünk a Pe-tőfőtelepre, minden áron ka-csacombot akar velünk etetni. Ezt többször elismétli, de a viteldírről nem tesz említést. A sofőr szerény meg-jelegzést tesz a lényegrel kapcsolatban, de ő kitart a késői kacsavacsora mellett. Aztán szétfoszlik a kacsai-dill, mert kijön egy takaros menyecske és amúgy magva-rosan elkeríti férjét. Pénzt nem ad. De hát van ilyenkor akadály? Gyérünk a szomszéd! Innen aztán valahogy előkerül a 21 forintos viteldíj. A részeg még akkor is a kacsacombról mesél, mikor a kocsira megindul.

Látia, ilyen a mi mes-teriségünk — mondia sóhajtva Nógrádi Jácint, aki már harminc éve taxisofőr. — Ha a vendég nevet, nekünk is nevetni kell, mert így kívánja az udvariasság. Veszede-kdni, hogy fizessenek, tűrni grombaságaikat, vizgázni, hogy ne piszkítsák be a koc-sit — ez mind a mi »reszor-tunk«.

Hát igen. Ez kétségkívül így van. saiat szememmel győződtem meg róla. Ilyenkor, éjszaka bizony jóval nagyobb a kötekedők és rész-segek száma, mint a tisztességeseké. Pedig megérdemel-nék a megbecsülést az éjszaka fuvarosai. Udvariassan, gyorsan és pontosan végzik feladataikat. Több esetben tanúja voltam, hogy részeg embertől nem fogadtak el borraivalót.

Ennek ellenére a fizetség sokszor grombaság és néha ültör. Nem valami hálás szakma.

Es mégis szeretik...

(sigrai)

A vadászatot egyébként a Sövényháza—Baks közötti 90 kilométeres szakaszon rendezik. Azért döntöttek e mellett, mert ez a rész még nincs »levadászva«. Bőséges nyúl és fácán szákmányra lehet számítani és a jelentkezők száma azt mutatja: boldog lehet az a tap-sífüles, vagy fácán, amelyik elkerüli a puszkasövet.

Bejelentette részvételét Jakab Sándor, az Országos Idegenforgalmi Tanács főtitkára is. Az utolsó napokban számos szakember, miniszteriumi és más hivatalos szer-vezet képviselőit várják még a vadászati és ornitológiai napokra.

az idén, a tél kezdetén ezek a törvénysértések — az elmúlt év-hez viszonyítva — csökkentek. Ez természetesen több külső ok-kal is magyarázható: az arány-lag enyhe időjárás, a megfelelő ellátás nagy szerepet játszik a helyzet jelentős javulásában.

De az illetékes szervek sem maradtak tétlenek. Néhány nap-pal ezelőtt a rendőrség, az ügyészség, a városi tanács és az Állami Erdőgazdaság képviselői ankétot tartottak, melyen az er-dőlopások ügyét tárgyalták. A legszigorúbban alkalmazott tör-vénység jegyében zajlott le a megbeszélés. A különböző szer-vezetek részletes megállapodást kötöttek, hogy milyen területen működhetnek a leghatásosabban a falopások teljes kiküszöbölése érdekében. Így a városi tanács a fafuvarozási engedélyek leg-nagyobb körültekintéssel való elbírálásával, a rendőrség éjszakai és nappali helyszínen végzett razzákkal és a piacok ellenőrzésével segíti az Állami Erdő-gazdaság munkáját. De maga az Erdőgazdaság is több gondot fordít az erdők védelmére. Nö-veltek az erdőőrök létszámát és ezek éjjel-nappal cirkálnak a veszélyeztetett területeken.

Az illetékes szervek nagyará-nyú összefogása előreláthatóan a minimálisra csökkenti a falopásokat.

**Szombaton:
levelező joghallgatók
doktorraavátása**

A Szegedi Tudományegye-tem Állam- és Jogtudományi Karán e hónap közepén 90 levelező tagozatú hallgató tette le sikeresen az állam-vizsgát, szombaton délelőtt 10 órakor pedig doktorrá avatták őket a Dugonics téri Központi Egyetem Aulájá-ban. A levelező tagozaton végzett hallgatók, doktorje-löltek egy része 1953-ban kezdte meg tanulmányait, nagyobb része viszont a ko-rábbi években abszolvált, il-letve szakította meg tanul-mányait, amelyet az idén fe-jezett be sikeresen.

**Ötvenezer könyv
— egy negyedév alatt**

A Városi Somogyi Könyv-tár 11 fiókkönyvtára és hat kölcsönző állomása ez év utolsó negyedében, december 15-ig 52 ezer kötet könyvet forgalmazott a külvárosban lakó olvasóknak. Az ezt meg-előző negyedévben ezekben a fiókkönyvtárakban csupán 44 ezer kötetet kölcsönöztek. A harmadik kerület fiókkönyv-táraiban a felnőtteknek könyvismertetéseket, a gyer-mekeknek pedig vasárnapo-kon mesedelelőttöket rendez-tek, amelyek korábban nem voltak. Hasonlóképpen kata-lógus sem volt a harmadik kerületi könyvtárakban. Most itt is, és az újszegedi No-venber 7. Művelődési Ott-honban lévő fiókkönyvtárban is egyetemes tízedes osztálya-zású katalógust fatálnak az olvasók.